

Rapport

Datum: 29 juli 2005

Rapportnummer: 2005/224

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Edam-Volendam:

een annuïteitenbijdrage in rekening brengt voor de kosten van aansluiting op de gemeentelijke Centrale Antenne Inrichting (CAI), terwijl hij geen annuïteitenlening heeft afgesloten met de gemeente Edam-Volendam;

een klacht hierover niet heeft behandeld, omdat het een privaatrechtelijke aangelegenheid betrof.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker huurt sedert 19 februari 2002 een flatwoning van woningbouwvereniging de Wooncompagnie (voorheen: ROAC). Voor de kosten van de kabelaansluiting bracht de Wooncompagnie verzoeker maandelijks € 9,90 in rekening als onderdeel van de servicekosten.
2. Bij brief van 27 februari 2003 deelde het college van burgemeester en wethouders (verder: het college) verzoeker mede dat hij met ingang van 1 april 2003 de abonnementskosten voor de ontvangst van het CAI-sigitaal niet meer maandelijks diende te betalen aan de verhuurder, maar jaarlijks aan de gemeente. Het college verwees verzoeker verder naar de door het college vastgestelde algemene voorwaarden voor een individueel abonnement op levering van signalen via de CAI te Edam-Volendam. Verzoeker werd verzocht een brief te ondertekenen waarin hij zich akkoord verklaarde met een jaarlijkse onderhoudsbijdrage van € 80. Uit een standaardbrief van de Wooncompagnie van 1 maart 2003 aan alle bewoners blijkt dat de Wooncompagnie voor de gemeente Edam-Volendam een bedrag ten behoeve van de CAI incasseerde en dat zij dit bedrag vervolgens weer afdroeg aan de gemeente.
3. Bij brief van 12 maart 2003 verklaarde verzoeker zich akkoord met de jaarlijkse, aan de gemeente verschuldigde onderhoudsbijdrage van € 80.
4. In juni 2003 zond de gemeente verzoeker een rekening voor het restantbedrag voor 2003 van de annuïteitenbijdrage voor de CAI.
5. Bij brief van 20 juni 2003 maakte verzoeker bezwaar daartegen en gaf daarbij aan dat de annuïteitenbijdrage niet voorkwam in de algemene voorwaarden.

6. De gemeente deelde bij brief van 18 juli 2003 onder meer mede dat een abonnement bij voorkeur ontstaat na ondertekening van een contract. Op het moment dat de gemeente signaal levert en de abonnee hiervoor betaalt, is er al sprake van een overeenkomst. Het contract dat verzoeker had ingevuld was als het ware een bevestiging van deze overeenkomst.

Bij enkele abonnees was naast een onderhoudsbijdrage sprake van aflossing van de aansluitkosten. Deze werd afgelost middels een annuïteitenregeling op grond van de oude aansluitvoorwaarden. Echter, volgens de nieuwe aansluitvoorwaarden dienden aansluitkosten in één keer te worden voldaan, waardoor aflossing van de aansluitkosten middels een annuïteitenregeling niet meer was opgenomen in deze voorwaarden. Verder wees de gemeente verzoeker erop dat hij ook vóór 1 april 2003 de onderhoudsbijdragen en de aflossing van de aansluitkosten had betaald aan de gemeente, maar dan per maand en via de huur. Er waren verder geen wijzigingen geweest betreffende de bijdrage voor de CAI.

7. Verzoeker wees bij brief van 25 juli 2003 de gemeente er nogmaals op dat hij met de gemeente een contract had afgesloten enkel en alleen voor de onderhoudsbijdrage.

8. De gemeente deelde bij brief van 21 oktober 2003 in reactie daarop onder meer mede dat de woningbouwvereniging had bepaald wat een huurder diende te voldoen betreffende de zaken die onlosmakelijk waren verbonden met het onroerend goed dat men huurde. De woningbouwvereniging nam deze (aansluit)kosten niet voor haar rekening. De gemeente verwees verzoeker naar de woningbouwvereniging en de voorwaarden waaronder verzoeker de huurovereenkomst was aangegaan.

9. Op 3 november 2003 diende verzoeker bij de Nationale ombudsman over het bovenstaande een klacht in. De gemeente leek de klacht niet volgens de wettelijke voorschriften voor klachtbehandeling te hebben behandeld. Het verzoekschrift werd daarom op 20 november 2003 naar de gemeente doorgestuurd met het verzoek de klacht alsnog volgens de wettelijke voorschriften te behandelen.

10. Bij brief van 30 januari 2004 deelde het college verzoeker mede dat hij vijf jaar geleden een 20-jarige annuïteitenlening was aangegaan voor de aansluiting op de CAI. Jaarlijks betaalde verzoeker aan rente en aflossing een bedrag van € 42,26. De rente over de lening bedroeg 9%. Om toekomstige kosten (voor beide partijen) te beperken stelde het college verzoeker in de gelegenheid deze lening vervroegd af te lossen.

11. In reactie daarop verzocht verzoeker de gemeente een bewijsstuk te leveren, waaruit zou blijken dat hij vijf jaar geleden een annuïteitenlening had afgesloten met de gemeente.

12. Op 25 februari 2004 vond de hoorzitting plaats naar aanleiding van de klacht. Blijkens het verslag van de hoorzitting erkende het hoofd van de afdeling Volkshuisvesting,

Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) dat er in de brief van 27 februari 2003 geen vermelding was gemaakt van annuïteitenbijdrage. Hij nam aan dat dit kwam, omdat in de meeste gevallen de annuïteitenlening al was afgelost. Volgens het hoofd van de afdeling VROM stond de annuïteitenlening vermeld in de huurovereenkomst van verzoeker. Verder erkende het hoofd dat begin 2003 geen goede reactie was gegeven over de annuïteitenbijdrage en dat een aantal keren te veel tijd verstreken is voor een reactie.

13. In haar advies aan het college merkte de klachtencommissie op dat de klacht over het in rekening brengen van een jaarlijkse annuïteitenbijdrage een privaatrechtelijke aangelegenheid betrof. Het betrof geen gedraging in een bepaalde aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 9:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De klachtencommissie schreef het college dat de commissie zich zou beperken tot het behandelen van de klacht voor zover deze betrekking had op tekortschietende informatie en het traag reageren op brieven.

De klachtencommissie was van oordeel dat de gemeente bij het informeren van verzoeker per brief van 27 februari 2003 onvolledig was geweest. Daarbij ontbrak informatie over de betaling van annuïteiten voor de aansluitkosten. Deze omissie was daarna niet in voldoende mate hersteld. Ook was de klachtencommissie van oordeel dat het college tekort was geschoten in het tijdig reageren op brieven alsmede in het vermelden van de voorliggende procedure. De klachtencommissie was tot het oordeel gekomen dat deze klacht gegrond is. Zelfs ten tijde van de hoorzitting bestonden er nog onduidelijkheden die door de gemeente moesten worden weggenomen. Voor zover de klacht betrekking had op de CAI voorwaarden op zich, was de klachtencommissie van oordeel dat de klacht niet-ontvankelijk was.

De klachtencommissie adviseerde het college de klacht niet-ontvankelijk te verklaren voor zover de klacht betrekking had op de CAI-voorwaarden en het in rekening brengen van de annuïteitenbijdrage. Voor het overige adviseert de klachtencommissie de klacht gegrond te verklaren.

De commissie deed het college de aanbeveling bij de afdoening van de klacht de materie duidelijk op een rij te zetten en daarbij ook inhoudelijk in te gaan op de brief van 30 januari 2004 en verzoekers reactie daarop. Voor het te lang uitblijven van uw reactie op de brieven van 12 maart en 25 juli 2003 was de klachtencommissie van mening dat een verontschuldiging op zijn plaats was. Namens het college had het hoofd van de afdeling VROM dit gedaan tijdens de hoorzitting. De klachtencommissie was van mening dat in de schriftelijke reactie op de klacht een dergelijke verontschuldiging ook een plaats hoorde te krijgen.

14. Bij brief van 28 april 2004 deelde het college verzoeker mee dat het college had besloten in te stemmen met het advies van de klachtencommissie, ten aanzien van zowel het nalatig zijn in de juiste informatieverstrekking als in het feit dat de Algemene

Voorwaarden voor een individueel abonnement op de levering van signalen via de CAI te Edam-Volendam van toepassing waren. Het college gaf toe dat de berichtgeving over de gewijzigde situatie tekortgeschoten was, dat de reacties op verzoekers brieven te lang op zich hadden laten wachten en bood hiervoor zijn excuses aan. Ter verduidelijking van de brief van 30 januari 2004 gaf het college aan dat waar men schreef dat verzoeker vijf jaar geleden een 20-jarige annuïteitenlening was aangegaan, men doelde op de huurovereenkomst waar onder kabelaanluiting een bedrag van € 9,90 staat, dat betrekking had op zowel de annuïteitenlening als op de abonnementskosten.

15. In de beslissing op zijn klaagschrift kon verzoeker zich niet vinden, zodat hij zich op 10 mei 2004 (opnieuw) tot de Nationale ombudsman wendde met het verzoek een onderzoek in te stellen. In zijn verzoekschrift betwist verzoeker dat het in rekening brengen van de annuïteitenbijdrage een privaatrechtelijke kwestie betreft. Volgens verzoeker gaat het hier om een publiekrechtelijke kwestie tussen overheid en burger en niet een privaatrechtelijke kwestie tussen burgers onderling.

Verder stelde verzoeker dat de gemeente een overeenkomst had met zijn verhuurder, die was geëindigd op 1 april 2003, waarna de gemeente met hem een nieuwe overeenkomst was aangegaan, echter uitsluitend voor zover het de onderhoudsbijdrage betrof. Hij had geen annuïteitenlening afgesloten met de gemeente of met zijn verhuurder. Hij was van mening dat hij niet had kunnen weten dat de servicekosten bestonden uit een component annuïteitenbijdrage. Hij voelt zich daarom niet verplicht de annuïteitenlening tussen de gemeente en zijn verhuurder over te nemen van zijn verhuurder.

16. Op 27 juli 2004 legde de Nationale ombudsman het college de klacht voor en stelde een aantal nadere vragen.

17. In reactie hierop deelde het hoofd van de afdeling VROM namens het college bij brief van 27 augustus 2004 de Nationale ombudsman onder meer mede dat de gemeente als eigenaar van de CAI een contract had afgesloten met de woningbouwvereniging voor levering van signaal en dat de woningbouwvereniging op haar beurt de kosten verdisconteerde in de huurovereenkomst. Na het vaststellen van de nieuwe algemene voorwaarden was in een overleg tussen de gemeente en de woningbouwvereniging afgesproken dat niet de woningbouwvereniging via de huurovereenkomst, maar de gemeente rechtstreeks de kosten van de kabelaanluiting zou innen bij de bewoner/abonnee. Voor het antwoord op de vraag van de Nationale ombudsman waarop de klachtencommissie de stelling baseerde dat het in rekening brengen van een annuïteitenbijdrage geen gedraging is in de zin van artikel 9:1 van de Awb, omdat het een privaatrechtelijke aangelegenheid betrof, verwees hij naar een brief van de voorzitter van de klachtencommissie aan het college.

18. De voorzitter van de klachtencommissie deelde het college onder meer mede dat zij in haar advies had gememoreerd dat de klacht over het in rekening brengen van een

jaarlijkse annuïteitenbijdrage een privaatrechtelijke aangelegenheid betrof en vervolgens had geoordeeld dat dit in rekening brengen geen gedraging “in een bepaalde aangelegenheid” betrof. Het betrof uitvoering van algemeen beleid en voldeed daarmee niet aan de voorwaarden van artikel 9:1 van de Awb. Om die reden had de commissie geadviseerd dit aspect van de klacht niet-ontvankelijk te verklaren. Het was niet de bedoeling van de commissie geweest de klacht over het in rekening brengen niet-ontvankelijk te verklaren, omdat dit een privaatrechtelijk aangelegenheid betrof.

19. Op 29 oktober 2004 stelde de Nationale ombudsman het college nadere vragen over de annuïteitenlening en de algemene voorwaarden.

20. In reactie hierop deelde het waarnemend hoofd van de afdeling VROM namens het college bij brief van 21 december 2004 onder meer mede dat ten tijde van de oplevering van verzoekers woning in maart 1999 de aanvraag voor aansluiting op het CAI was geregeld door middel van te ondertekenen aanmeldingskaartjes, waarvan er een was bijgevoegd. Op dat kaartje, gedateerd 18 maart 1999, koos ROAC ervoor de aansluitvergoeding van f 850 te voldoen door middel van 20 jaarlijkse termijnen van f 93,12 tegen een interestvergoeding van 9%. Tezamen met een bedrag aan onderhoudsbijdragen van f 126 bedroeg het jaarlijks - ingaand 1 april 1999 - aan de opeenvolgende huurders in rekening te brengen bedrag f 219,12.

Het in rekening brengen van het restant van de aansluitkosten was gebaseerd op een overeenkomst zoals vermeld in de brief van de gemeente 18 juli 2003 (zie hiervoor onder 6.).

De regelgeving of het beleid ten aanzien van het in rekening brengen was vastgesteld door het college en was niet voorgelegd aan de raad, aangezien volgens artikel 160 van de Gemeentewet privaatrechtelijke rechtshandelingen worden gerekend tot de bevoegdheden van het college.

21. Nadat deze brief voor commentaar op 22 december 2004 aan verzoeker was voorgelegd, liet hij de Nationale ombudsman op 24 december 2004 het volgende weten. Verzoeker is van mening dat het vaststellen van de algemene voorwaarden en de tarieven een bevoegdheid is van de raad. Het aanvraagformulier voor aansluiting op de CAI vermeldde namelijk dat voor aansluiting op de CAI van toepassing waren de voorwaarden van de gemeente Edam-Volendam voor televisie- radio- en FM-ontvangst en de tariefverordening Gemeentelijk Centraal Antennebedrijf (GCAB), zoals die waren vastgesteld door de raad van de gemeente Edam-Volendam.

Verder betrof het aanmeldingskaartje een aanvraag van de woningbouwvereniging bij de gemeente om aansluiting op de CAI, wat leidde tot een overeenkomst tussen de woningbouwvereniging en de gemeente waarvan hij als huurder niet op de hoogte kon zijn. Het was deze overeenkomst die per 1 april 2003 was opgezegd door de gemeente. Ten

aanzien van het standpunt van de gemeente dat het in rekening brengen van het restant van de aansluitkosten zou zijn gebaseerd op een overeenkomst zoals vermeld in de brief van de gemeente van 18 juli 2003, verwees verzoeker naar het hieromtrent gestelde in zijn brief aan de Nationale ombudsman van 10 mei 2004.

22. Daarnaast gevraagd deelde de Wooncompagnie bij e-mail van 17 januari 2005 de Nationale ombudsman het volgende mede. In 1976 of 1977 was de gemeente Edam-Volendam gestart met een Gemeentelijke Antenne Inrichting (GAI). Een bewoner van de gemeente kon tegen betaling van een eenmalig bedrag, de aansluitkosten, een aansluiting op de GAI krijgen. Tevens werden onderhoudskosten in rekening gebracht. Met de toenmalige woningbouwvereniging Edam werd destijds overeengekomen dat de zeer verouderde bestaande antennesystemen zouden worden overgenomen en dat deze woningen dan zouden worden aangesloten op de GAI. Echter, voor veel huurders waren de eenmalige aansluitkosten een te hoog bedrag en met de gemeente werd overeengekomen dat de aansluitkosten tussen de woningbouwvereniging en de gemeente verrekend zouden worden op basis van een 15-jarige annuïteit (bedoeld is

20-jarige annuïteit; N.o.). Tezamen met de onderhoudskosten werd dit totaalbedrag gedeeld door twaalf en elke maand bij de huurder in rekening gebracht. De woningbouwvereniging betaalde in juli van elk jaar de totale jaarlasten aan de gemeente. Aan deze overeenkomst lagen raadsbesluiten ten grondslag.

Voor ieder nieuwbouwproject werd deze werkwijze voortgezet. De gemeente bracht de aansluitkosten ieder jaar in rekening volgens een 15-jarige annuïteit. Er was dus geen sprake van een leningcontract tussen de gemeente en woningstichting ROAC. Er was sprake van correspondentie tussen gemeente en de woningstichting. Dit gold ook voor de straat waar de huurwoning van verzoeker staat. De gemeente stuurde een brief en gaf haar akkoord. Het betrof dus een werkwijze die voortgezet werd op basis van hetgeen in de zeventiger jaren was afgesproken. De woningstichting functioneerde als incassobureau voor de gemeente.

De gemeente had per april 2003 besloten deze incasso in eigen beheer te gaan doen. Dit was overigens een al jarenlange wens van de woningstichting. Er was geen sprake van beëindiging van een lening. De gemeente bleef bij de bewoner hetzelfde bedrag in rekening brengen. De gemeente wilde in 15 jaar de aansluitkosten terug ontvangen. Na het 15e jaar worden alleen de onderhoudskosten in rekening gebracht.

23. In reactie daarop liet verzoeker de Nationale ombudsman bij brief van 14 februari 2005 weten dat hij uit het relaas van de Wooncompagnie onder meer opmaakte dat er een overeenkomst is tussen de woningstichting en de gemeente. Zijn inziens kan er dan ook niet gesproken worden over alleen correspondentie tussen de gemeente en de woningstichting. Er moest volgens verzoeker dus wel sprake zijn van een leningcontract tussen de gemeente en de woningstichting. Immers, door verzoeker was er destijds en ook

nu nimmer een leningcontract of wat daar ook voor mag doorgaan met wie dan ook afgesloten, noch met de woningstichting noch met de gemeente.

24. De gemeente liet weten dat zij zich volledig kon conformeren aan de gegevens van de Wooncompagnie en dat de gegevens het standpunt van gemeente ondersteunen.

25. Op 28 april 2005 liet verzoeker een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman telefonisch weten dat hij niet door de woningbouwvereniging op de hoogte was gebracht van de twee componenten. Ook in de gemeentegids was en is niets vermeld over de verdeling van taken tussen de woningbouwvereniging en de gemeente.

26. Daarnaast gevraagd deelde de Wooncompagnie bij e-mail van 2 mei 2005 de Nationale ombudsman mede dat aan de huurders niet bekend was gemaakt dat het bedrag dat zij betaalden voor het antennesysteem uit twee componenten bestond. Er was aangegeven dat er een bedrag betaald moest worden voor de kabelaan sluiting, niet dat de Wooncompagnie dit bedrag inde voor de gemeente. Dit kon echter wel aan de orde zijn geweest in de intakegesprekken die de Wooncompagnie houdt met nieuwe huurders.

II. Beoordeling

1. Inleiding

1. Vanaf 19 februari 2002 huurt verzoeker een woning van een woningbouwvereniging. Naast de huur betaalt verzoeker aan zijn verhuurder een bedrag aan servicekosten. In deze servicekosten zat tot 1 april 2003 onder meer een bedrag dat bestond uit onderhouds-/abonnementskosten voor het ontvangst van het CAI-signaal en een aflossing van de aansluitkosten CAI in de vorm van een jaarlijkse annuïteitenbijdrage. Een en ander was gebaseerd op een in 1999 tussen de gemeente en de betrokken woningbouwvereniging gemaakte afspraak dat de woningbouwvereniging de opeenvolgende huurders jaarlijks een bedrag van f 219,12 in rekening zou brengen, waarvan f 93,12 aan een annuïteitenbijdrage, en dat het totaalbedrag jaarlijks aan de gemeente zou worden afgedragen als tegenprestatie voor het leveren van het CAI-signaal aan uiteindelijk de huurders.

Tot 1 april 2003 fungeerde de woningbouwvereniging als incassobureau voor de gemeente. De gemeente besloot om per genoemde datum deze incasso in eigen beheer te gaan doen en de kosten van de kabelaan sluiting rechtstreeks te gaan innen bij de bewoner/abonnee.

2. Ten aanzien van het in rekening brengen van een annuïteitenbijdrage

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Edam-Volendam hem een annuïteitenbijdrage in rekening brengt voor de kosten van aansluiting op de CAI.

Verzoeker stelt dat hij geen annuïteitenlening heeft afgesloten met deze gemeente. De gemeente is met hem weliswaar een nieuwe overeenkomst aangegaan, echter uitsluitend voor zover het de onderhoudsbijdrage betreft. Verzoeker is verder van mening dat hij niet had behoeven te weten dat de door de verhuurder in rekening gebrachte servicekosten bestonden uit een component annuïteitenbijdrage. Hij voelt zich daarom niet verplicht de annuïteitenlening tussen de gemeente en zijn verhuurder over te nemen van zijn verhuurder.

2. Het college is van mening dat verzoeker ook vóór 1 april 2003 de onderhoudsbijdragen en de aflossing van de aansluitkosten als annuïteitenbijdrage had betaald aan de gemeente, maar dan per maand en via de huur.

Tevens voert de gemeente aan dat het in rekening brengen van de annuïteitenbijdrage is gebaseerd op een overeenkomst die is ontstaan op het moment dat de gemeente het CAI-signaal levert en de abonnee hiervoor betaalt. Het nieuwe contract dat verzoeker later is aangegaan met de gemeente is als het ware een bevestiging van deze eerdere overeenkomst.

3. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

4. Verzoeker betaalde maandelijks aan de woningbouwvereniging een bedrag van € 9,90 aan kosten ten behoeve van de gemeentelijke kabelaansluiting. Jaarlijks was dat een bedrag van € 118,80. Nadat de gemeente verzoeker had bericht dat de zij de inning van kosten van de kabelaansluiting ter hand zou nemen, ontving hij een contract voor de onderhoudskosten van de kabelaansluiting voor een bedrag van jaarlijks € 80, welk contract verzoeker heeft ondertekend. Uit het feit dat dit bedrag circa € 40 lager lag dan het bedrag dat verzoeker voorheen jaarlijks aan de woningbouwvereniging betaalde, mocht verzoeker er niet op vertrouwen dat de kosten van de kabelaansluiting beperkt zouden blijven tot het bedrag van € 80 per jaar en diende hij er rekening mee te houden dat de gemeente het ontbrekende bedrag van circa € 40 later alsnog in rekening zou brengen.

De onderzochte gedraging is dan ook behoorlijk.

5. Ten overvloede merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Zoals het college al heeft erkend bij de interne klachtbehandeling is de gemeente tekortgeschoten in de berichtgeving aan verzoeker omtrent de gewijzigde incassoprocedure. De gang van zaken op dit punt verdient inderdaad geen schoonheidsprijs. De thans bestaande situatie dient met betrekking tot de annuïteitenbijdrage niettemin te worden geformaliseerd om alsnog de vereiste duidelijkheid te creëren. Deze overweging ten overvloede geeft de Nationale ombudsman aanleiding een aanbeveling te doen.

3. Ten aanzien van niet behandelen van een klacht

1. Tevens klaagt verzoeker erover dat het college zijn klacht over het in rekening brengen van de annuïteitenbijdrage niet heeft behandeld, omdat het een privaatrechtelijke aangelegenheid betrof.

Verzoeker is van mening dat het hier gaat om een publiekrechtelijke kwestie tussen overheid en burger en niet om een privaatrechtelijke kwestie die de relatie tussen burgers onderling beziet.

2. Het standpunt van het college is dat de klacht over het in rekening brengen van een jaarlijkse annuïteitenbijdrage uitvoering van algemeen beleid betrof en daarom niet voldeed aan de voorwaarde van artikel 9:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (Achtergrond, onder 2.) dat een klacht een gedraging in een bepaalde aangelegenheid dient te betreffen.

Om die reden was de klacht niet ontvankelijk verklaard. Het was niet de bedoeling de klacht over het in rekening brengen niet-ontvankelijk te verklaren, omdat dit een privaatrechtelijke aangelegenheid zou betreffen.

3. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering.

4. Nu de gemeente heeft aangegeven dat niet de privaatrechtelijke aard van de aangelegenheid de reden was de klacht niet-ontvankelijk te verklaren, behoeft deze in eerste instantie gegeven vermeende reden om de klacht niet te behandelen geen behandeling meer.

Anders dan de gemeente stelt, betreft een klacht over de *uitvoering* van algemeen beleid ten aanzien van verzoeker een gedraging in een bepaalde aangelegenheid. Pas indien men klaagt over het algemeen beleid als zodanig, is er geen sprake van gedraging in een bepaalde aangelegenheid. Verzoeker klaagde erover dat de gemeente hem in juni 2003 een rekening stuurde voor de annuïteitenbijdrage voor het jaar 2003. Dit valt aan te merken als een gedraging in een bepaalde aangelegenheid in de zin van artikel 9:1 van de Awb dat een klacht. Dit leidt tot de slotsom dat de in tweede instantie gegeven motivering die ten grondslag ligt aan de conclusie dat verzoekers klacht niet-ontvankelijk diende te worden verklaard, die conclusie niet kan dragen. De onderzochte gedraging is op dit onderdeel daarom in strijd met het motiveringsvereiste, en daarmee niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Edam-Volendam is:

- niet gegrond ten aanzien van het in rekening brengen van een annuïteitenbijdrage
- gegrond ten aanzien van het niet behandelen van een klacht wegens schending van het motiveringsvereiste.

aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft het college van burgemeester en wethouders van Edam-Volendam in overweging de thans bestaande situatie met betrekking tot de annuïteitenbijdrage te formaliseren.

Onderzoek

Op 3 november 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer O. te Edam, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Edam-Volendam te Volendam.

Naar deze gedraging, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Bij woningbouwvereniging De Wooncompagnie werd informatie ingewonnen, waarop verzoeker en de gemeente hebben gereageerd.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan verzoeker, het college en de Wooncompagnie.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

De reactie van het college gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

De Wooncompagnie berichtte dat het verslag haar geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Huurcontract van verzoeker;

Brief van het college van 27 februari 2003 inzake inning door gemeente;

Algemene voorwaarden voor een individueel abonnement op levering van signalen via de CAI te Edam-Volendam;

Brief van de Wooncompagnie van 1 maart 2003 aan alle bewoners;

Brief van 12 maart 2003 waarin verzoeker zich akkoord verklaarde met de onderhoudsbijdrage van € 80;

De rekening voor de annuïteitenbijdrage 2003, gedagtekend 30 juni 2003;

Brief van verzoeker van 20 juni 2003;

Reactie van de gemeente van 18 juli 2003 aan verzoeker;

Brief van verzoeker van 25 juli 2003 aan de gemeente;

Reactie van de gemeente van 21 oktober 2003 aan verzoeker;

Verzoekschrift van verzoeker, gedateerd 3 november 2003, gericht aan Nationale ombudsman;

Brief van de Nationale ombudsman van 20 november 2003 gericht aan het college inzake interne klachtbehandeling;

Brief van het college aan verzoeker van 30 januari 2004 over vervroegde aflossing van de annuïteitenlening;

Toelichting van verzoeker op zijn klacht gegeven tijdens de hoorzitting in het kader van de interne klachtprocedure op 25 februari 2004;

Verslag van de hoorzitting van 25 februari 2004;

Advies van de gemeentelijke klachtencommissie aan het college;

Beslissing van het college van 28 april 2004 op het klaagschrift van verzoeker;

Verzoekschrift van verzoeker, gedateerd 10 mei 2004, gericht aan de Nationale ombudsman;

Brief van de Nationale ombudsman van 27 juli 2004 gericht aan het college inzake de opening van het onderzoek;

Brief van de voorzitter van de gemeentelijke klachtencommissie van 23 augustus 2004, gericht aan het college;

Reactie van het college van 27 augustus 2004;

Brief van de Nationale ombudsman van 29 oktober 2004 gericht aan het college in verband met nadere vragen;

Reactie van het college van 21 december 2004;

Aanmeldingskaartje, gedateerd 18 maart 1999;

Reactie van verzoeker op het standpunt van het college, gedateerd 24 december 2004;

E-mail van verhuurder De Wooncompagnie aan de Nationale ombudsman, gedateerd 17 januari 2005;

Reactie van verzoeker, gedateerd 14 februari 2005;

Reactie van de gemeente van 21 december 2004.

Notitie van een telefoongesprek op 28 april 2005 tussen verzoeker en een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman;

E-mail van verhuurder De Wooncompagnie aan de Nationale ombudsman, gedateerd 2 mei 2005;

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:1, eerste lid

“Een ieder heeft het recht om over de wijze waarop een bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid jegens hem of een ander heeft gedragen, een klacht in te dienen bij dat bestuursorgaan.”